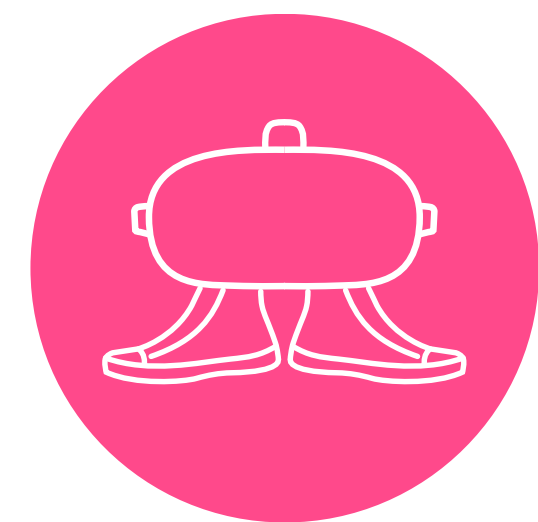

BUTY

RÓŻNORODNOŚCI

bezdomność

CO WARTO WIEDZIEĆ O KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI?

01

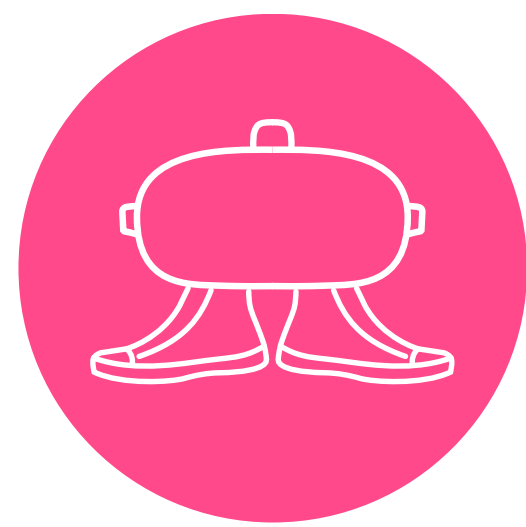
Osoba w kryzysie bezdomności to człowiek nieposiadający dóbr materialnych, żyjący na bieżąco, czyli “dnieniem dzisiejszym”

02

Bezdomność pozbawia człowieka nie tylko dóbr materialnych, ale również pozycji społecznej, a tym samym poczucia godności osobistej.

MOŻNA WYRÓŻNIĆ BEZDOMNOŚĆ:

01

sensu stricto oznaczającą brak własnego mieszkania lub innego lokum mieszkalnego,

02

sensu largo wynikającą z oceny posiadanego lokum jako niespełniającego kryterium mieszkaniowego (np. jakość mieszkania nie spełnia norm humanitarnych, współmieszkańcy przejawiają szereg patologicznych zachowań).

PRZYCZYNY BEZDOMNOŚCI

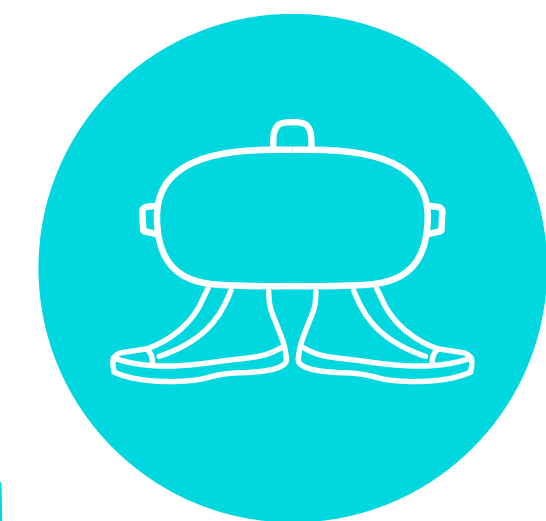
SPOŁECZNE

wynikające z sytuacji społeczno-ekonomicznej, której efektem jest bezrobocie, brak miejsc w szpitalach, zakładach opiekuńczych dla emerytów i rencistów w domach opieki społecznej;

ZWIĄZANE Z CHOROBYMI I PATOLOGIĄ

do których można zaliczyć alkoholizm, przestępczość czy brak opieki ze strony najbliższych;

PRZYCZYNY BEZDOMNOŚCI

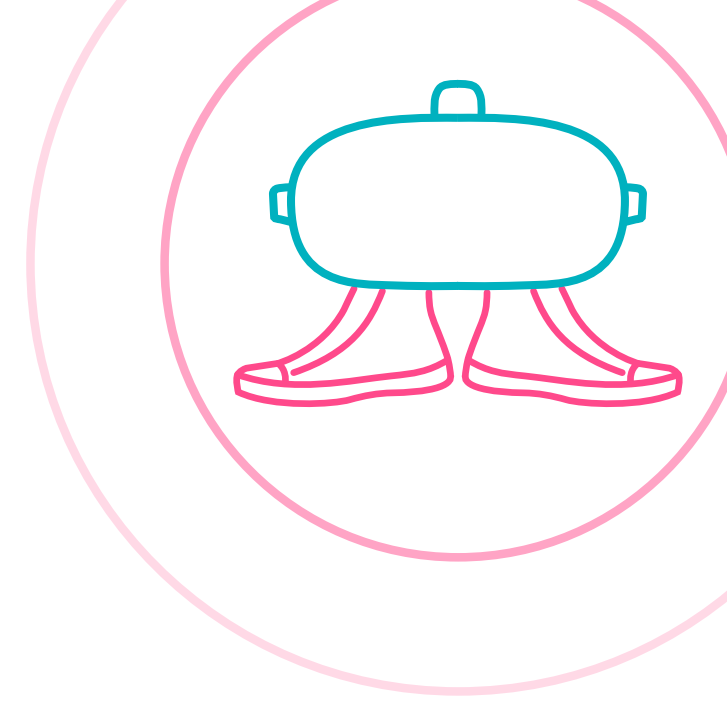
NATURY PSYCHOLOGICZNEJ

(rzadsze), do których możemy zaliczyć świadomy wybór innego sposobu życia, odmiennego systemu wartości (typ „wiecznego wędrowca i tułacza”);

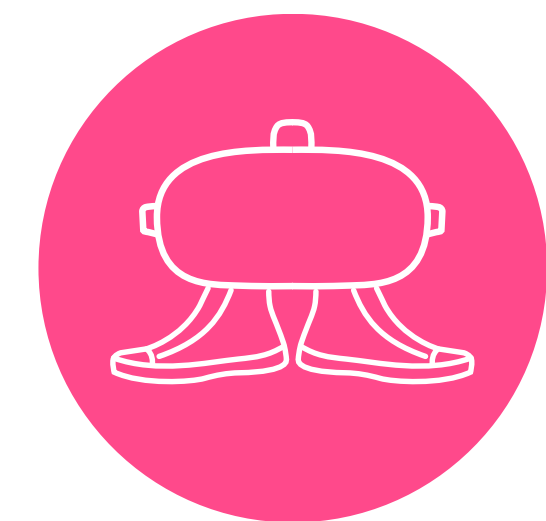
NATURY PRAWNEJ

np. eksmitowanie z budynku mieszkalnego lokatora z powodu długów i zaległości w opłatach czynszu.

Osoby w kryzysie bezdomności mają tendencje do braku przezorności w swoich działaniach oraz braku dbałości o przyszłość własną i najbliższych.

OKREŚLONO PIĘĆ ETAPÓW WCHODZENIA W KRYZYS BEZDOMNOŚCI

1

Załamanie planu życiowego, utrata pracy i rozpad rodziny prowadzi do trudności, z którymi dana osoba nie może sobie sama poradzić pomimo podejmowanych prób.

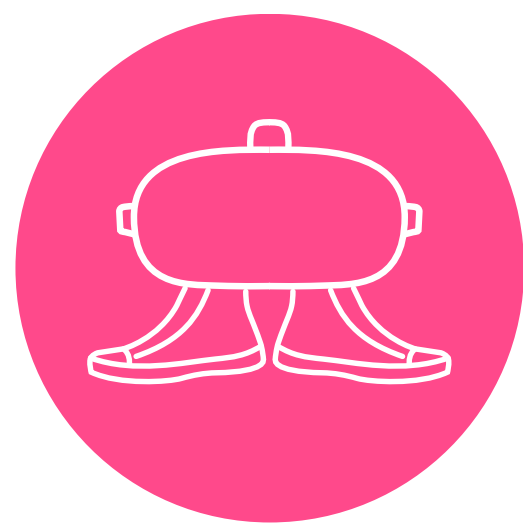
2

Ubóstwo (w Polsce często wynikające z transformacji społeczno-ustrojowej oraz ewentualnych błędów polityki społecznej państwa); bezrobotny powoli traci zasoby materialne, stopniowo poddaje się bezradności, ma poczucie, że jest zbędny.

3

Popadanie w kryzys bezdomności (w wymiarze kulturowym, egzystencjalnym, psychologicznym, etycznym). Osoba podejmuje wszelkie starania, aby uzyskać pracę, odłożyć pieniądze, ograniczyć nadużywanie alkoholu, ale bezskutecznie.

OKREŚLONO PIĘĆ ETAPÓW WCHODZENIA W KRYZYS BEZDOMNOŚCI

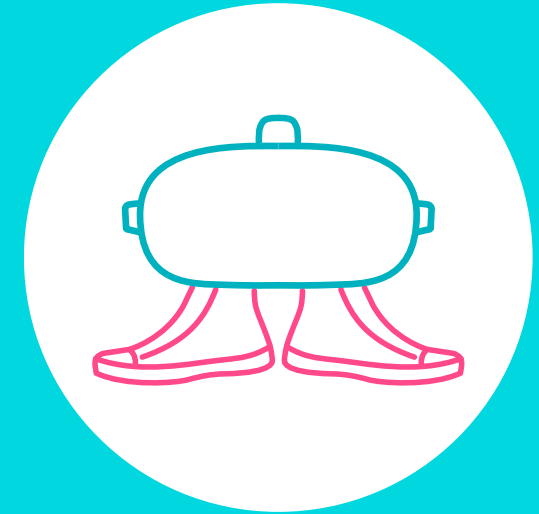
4

Przystosowanie do bezdomności.
Jednostka nie podejmuje już żadnych prób, aby zmienić stan swojej egzystencji.
Godzi się na bezdomność ze wszystkimi jej konsekwencjami: głodem, ubóstwem, brakiem poczucia bezpieczeństwa, szacunku.

5

Bezdomność utrwalona to pełne przystosowanie do stanu bezdomności.
Człowiek staje się tragicznie samotny, odepchnięty lub uciekający od innych ludzi, bez wiary i nadziei. Jego funkcjonowanie we wszystkich sferach życiowych jest upośledzone.

W RAMACH CAŁOŚCIOWEGO ZWALCZANIA ZJAWISKA
BEZDOMNOŚCI MOŻEMY WYRÓŻNIĆ CZTERY RODZAJE
INSTRUMENTÓW POLITYKI SPOŁECZNEJ

prewencyjne

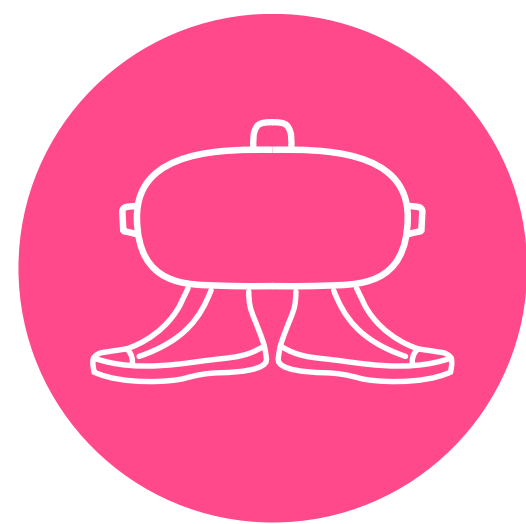
interwencyjne

opiekuńcze

integracyjne

INSTYTUCJE UDZIELAJĄCE W POLSCE POMOCY OSOBOM W KRYZYSIE BEZDOMNOŚCI TO M.IN.

**Towarzystwo Pomocy im.
Brata Alberta**

Caritas Polska

**Wspólnota Katolicka
„Chleb Życia”**

Monar

